

Echo van een glazen huis

Dit dode hoekje, dat wordt afgesloten met glazen blokken, is een ode aan het ontwerp waarmee architect Bernard Bijvoet zich internationaal op de kaart zet. De glazen blokken laten het licht binnen en de buitenwereld buiten. Dit principe past hij op grote schaal toe in het *Maison de Verre* in Parijs dat hij samen met Pierre Chareau maakt voor het echtpaar Dalsace.

Het materiaalgebruik is brutalistisch. Ruw staal vormt het geraamte. De buitenmuren zijn opgetrokken uit glasblokken. Dit zorgt voor een open ruimte die volledig wordt verlicht door daglicht, maar tegelijkertijd voldoende afgesloten is voor een privéwoning. Het interieur bevat amper muren, behalve waar deze echt noodzakelijk zijn. Daarbinnen wisselt Bijvoet vloeroppervlakken af met de sterk aanwezige trappen die de verschillende ruimtes verbinden. Binnen is er geen verlichting. 's Avonds gaan de schijnwerpers aan de buitenkant van het gebouw aan, waardoor het lijkt alsof er nog daglicht is.

Dit geïntegreerde ontwerp zie je ook terug in de schouwburg. De vloeroppervlakken en theatrale trappen vormen het skelet, waardoor een zeer open binnenruimte ontstaat. Zoveel mogelijk functionele objecten zijn in het ontwerp betrokken, zoals lampen en radiatoren. Zelfs meubels moeten achterwege blijven, de ruimte moet een pure en logistieke functie hebben in de visie van Bijvoet.